

[H. F. Ulrichsen.]

Filmen kom frem, var der Tale om betydelige Overskridelser, og man vedbliver med at kræve Nybevillinger til denne Film. Det maa indrømmes, at efter at Filmen er blevet rensat og ændret, er den blevet betydelig bedre, end den var ved det, man med et moderne Udtryk kalder Uropførelsen; men det var efter mit Skøn et stort Fejlgreb, at Udenrigsministeriets Pressebureau eller de Folk, der havde med det at gøre, valgte en Mand som Poul Henningsen til at udarbejde denne Film. Det er en Mand, som er en udpræget Københavnervner med K, han mangler fuldstændig Føling med det øvrige Land og mangler ganske Kendskab til Erhvervslivet; det gælder navnlig for Filmens Betydning i Udlandet, at man har en Mand, der overhovedet er i Stand til at sætte sig ind i, hvordan Udlændinge ser paa en saadan Film. Endvidere har det vist sig Gang paa Gang, at Poul Henningsen manglede noget af den sikre Smag, som den Mand maa have, der skal udarbejde en officiel Propagandafilm.

Efter mit Skøn er Danmarks-Filmen en sørgelig Historie, deri har det Blad, som bragte denne Notits forleden Dag, fuldstændig Ret. Man har raadet Bod paa de værste Mangler; man har faaet en Film, som er moderne i daarlig Forstand, men ikke i teknisk eller i anden Forstand, og den er ikke nær saa god, som den første, for store og nu forældede Film. Man kan om den nye Danmarks-Film, til hvilken der stadig bevilges Midler, sige, at det nye i den er ikke særlig godt, og det gode i den er ikke særlig nyt, det er i det væsentlige en Genta-gelse af det bedste i den gamle Danmarks-Film, der er gaaet mange Steder ude i Verden.

Nu vil jeg ikke hermed sige, at alt, hvad Udenrigsministeriets Pressebureau laver, er forkert. Der udkommer en meget nyttig Bog, som udgives af Udenrigsministeriets Pressebureau, den udarbejdes af Pressebureauet i Samarbejde med Statistisk Departement. Det er Udenrigsministeriets røde Bog. Det er en overordentlig nyttig Bog, det er en vel affattet Bog, og det, der staar i den, er vistnok saa rigtigt, som saadant Stof overhovedet kan være. Det er en Bog, som udenlandske Presse-mænd er overordentlig interesserede i. Der er imidlertid mange flere Lejligheder, hvor det offentlige røber Mangel paa Evne til at vise Danmarks Ansigt udadtil, og det drejer sig ikke alene om Udenrigsministeriets Pressebureau, naar det skal lave Film; jeg skal nævne et Par andre Om-raader. Det ærede Medlem Hr. Christmas

Møller talte for et Par Aar siden om de skandaløse Mønter, vi har her i Danmark, som er en overordentlig slet Reklame for den danske Stat, for dansk Kunst og for dansk Skønhedssans. Vore Pengesedler er for en Del ikke af samme Standard som Pengesedlerne i en hel Række andre Lande af ikke højere Standard. Efter mit Skøn har man heller ikke været særlig heldig med alle de Eksperimenter, man har foretaget med at lave noget bedre paa Frimærkernes Om-raade; Lande som Belgien, Rumænien, Polen, Ungarn, Italien og i den sidste Tid Tyskland laver Frimærker, der kunstnerisk og teknisk er af en langt højere Standard end de Mærker, vi har, og for hvis Skyld vi har foranstaltet saa mange Konkurrencer; de, der ser paa fremmede Frimærker, vil indrømme, at heller ikke paa det Punkt har vi været i Stand til at følge med herhjemme.

Men der er en hel Række Punkter, hvor Udenrigsministeriet og maaske ogsaa Statsministeriet har grebet fejl, og det er med Hensyn til de Turistspørgsmaal, der i høj Grad interesserer mig. Jeg var blandt dem, der mente, at det var rigtigt, at Staten fik Haand i Hanke med Turistpropagandaen og med Glæde saa hen til den Dag, da det i Kraft af denne Tagen fat fra Statens Side vilde være muligt af ofre flere Penge paa vor Propaganda. Men i det Øjeblik Statsministeren sidder som Ærespræsident for Turismen, og i det Øjeblik Chefen for Udenrigsministeriets Pressebureau er Leder af al dansk Turistpropaganda i Ind- og Udlandet, maa man være overordentlig forsigtig, maa der vises Smag, maa der vises Sikkerhed, og maa først og fremmest de Ting, der udsendes med et saa officielt Stempel, være nogenlunde rigtige, nogenlunde korrekte, staa paa Højde med Publikationer som den røde Bog eller som Statistisk Departements Publikationer. Det er noget helt andet end Smaaskrifter, der udgives af en eller anden lokal Forening i en eller anden Købstad.

Desværre er det ikke saaledes, at man har været i Stand til at behandle det paa-gældende Stof paa en saadan Maade, at man kan sige, at det er tilfredsstillende. Af forskellige Notitser i Pressen blev jeg klar over, at en hel Del af det Materiale, der var udsendt, var mildest talt under al Kritik, og jeg fik konstateret, at de Klager, der var i Pressen, var fuldt ud rigtige. Det viste sig, at man fra den statsunderstøttede og statsledede Propagandacentral havde udsendt en hel Del Materiale, der var saa vrimlende fuldt af Fejl, at man med fuld